

kæmpe for, at de danske forbehold blev ophævet. Vi indgik aftalen om folkeafstemningen, men SF fik ikke bundet os til at gå væk fra synspunktet om, at forbeholdene ikke skulle være der.

Derfor undrer jeg mig over, at hr. Steen Gade endnu en gang kan føre myten frem om, at det er det store forræderi mod det nationale kompromis, at der er partier i denne sal, der meddeler, at deres politik altså er et fuldt medlemskab af Unionen ifølge Maastricht-Traktaten. Vi lovede at stå ved folkeafstemningen, men vi lovede ikke at holde vores mund med den politik, som vi inderst inde ønsker, og som jeg synes det er godt kommer frem på banen, for så er der en debat i Danmark. Så jeg vil bede SF og hr. Steen Gade om at lade være med at bygge videre på myten, som bygger på en fejltagelse fra dengang om, hvad vi bandt hinanden til.

Jeg skal i min ordførertale chokere hr. Steen Gade og understrege, at vi ønsker forbeholdene ophævet. Men i samme ordførertale vil hr. Steen Gade kunne høre at der er et fuldstændig klippefast tilsagn om, at en sådan ophævelse kun kan ske efter en folkeafstemning. Det var det løfte, vi bandt os til i forbindelse med det nationale kompromis, og det beder jeg hr. Steen Gade huske på.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Steen Gade nævnte, at SF kunne stemme for Enhedslistens dagsordensforslag. Vil det sige, at hvis det dagsordensforslag fra Enhedslisten kommer først til afstemning, så stemmer SF for det? Jeg vil gerne have det præciseret, for dermed foreligger der jo en skærpelse af SF's hidtidige holdning til undtagelserne, fordi der her er tale om, at man nedlægger veto over for ethvert forslag, der skulle dukke op, som ikke er i overensstemmelse med undtagelserne. Men for mig lød det lidt, som om hr. Steen Gade sagde, at man kunne stemme for begge dagsordenerne.

Med hensyn til syvpartiaftalen, hvor SF nævnte Venstre, vil jeg sige: Ja, Venstre var med i syvpartiaftalen, og vi holder aftalen. Men jeg vil godt præcisere over for hr. Steen Gade, at én ting er, at der står, at det er en ny, langsigtet Europa-politik, men der står jo ikke, at den skal vare evigt, og efterhånden følger vi altså, at evigheden er begyndt at nærme sig med den aftale.

Til sidst vil jeg sige, at når hr. Steen Gade beklager, at regeringen ikke smiler, når man taler om undtagelserne, vil jeg til gengæld sige,

at det er vi glade for i Venstre at regeringen ikke gør. Det eneste, vi savner, er, at udenrigsministeren måske en enkelt gang har en lille tåre i øjet, når talen falder på undtagelserne.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg tror ikke, man kan forlange, at udenrigsministeren ligefrem skal stå med tårer i øjnene, når vores undtagelser bliver omtalt, men det er måske tæt på, for hvad er det i virkeligheden, der står i undtagelserne? Det er, at det kun er Danmark, der kan få lov til at stå udenfor, og at alle de andre sandelig godt må køre videre.

Derfor kan jeg godt forstå det, når man i udlandet ikke er særlig begejstret for vores undtagelser, for vi formåede jo netop ikke med vores nej til Maastricht-Traktaten at få ændret noget som helst, og det bør SF være meget opmærksom på. Vi fik ikke forhindret, at EU nu kan beslutte, at den forsvarsdimension, der reelt står i Maastricht-Traktaten, skal sættes i værk. Vi fik ikke ændret, at politisamarbejdet kan blive til et unionspoliti. Og vi fik ikke ændret, hvad unionsborgerskabet reelt kan komme til at betyde. Og derfor er der for andre EU-lande ingen grund til at grine og synes, at vi har gjort noget vældig flot eller godt, for vi har ikke gjort noget som helst andet end at stikke hovedet i busken og så tro på, at alle problemerne forsvinder.

Unionen kører stadig videre, og SF har intet at være stolt af.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg lagde mærke til, at hr. Steen Gade sagde, at de fire danske forbehold naturligvis skulle bevares, og at det var en meget vigtig sag for SF. Det forstår vi godt. Det er en vigtig sag i hele denne debat, og det var jo også det, debatten oprindeligt byggede på.

Men jeg vil gerne appellere til SF om, at SF, når vi er ude til møder, og når vi sidder i forhandlinger eller diskuterer i medierne, også gør sig klart, hvad indholdet af de fire forbehold er, for det er jo rigtigt, som hr. Steen Gade sagde: at substansen i forbeholdene – i hvert fald i nogle af dem, ikke i ØMU'en, men i nogle af forbeholdene – kommer til debat på regeringskonferencen.

Og jeg er meget ked af ustandselig at se overskrifter, ikke foranlediget af SF, men af andre – måske overfladiske journalister, eller hvad ved jeg – om, at vi er imod et politisamarbejde. Dan-